Nicolae Băciuţ

POEME VERZI PE PEREŢI

Motto

Ce Te vei face, Doamne, dacă mor?

RAINER MARIA RILKE

Nicolae Băciuţ

POEME VERZI PE PEREŢI

EDITURA NICO

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
BĂCIUŢ, NICOLAE
Poeme verzi pe pereţi/ Nicolae Băciuţ. - Târgu-Mureş : Editura Nico, 2013
I. Băciuţ, Nicolae (Ed.,Postf..)

I.S.B.N. 978-606-546-269-4
821.135.1-1

Coperta aparţine autorului.
Coperta I: radunevinglovschi.blogspot.com

EDITURA NICO
Târgu-Mureş, str. Ilie Munteanu nr. 29
Apărut 2013
Copyright © Nicolae Băciuţ 2013
Toate drepturile rezervate
Tehnoredactare: Sergiu Paul Băciuţ
Format 16/61x86, Coli tipo 6,5

Tiparul executat la
S.C. INTERMEDIA GROUP SRL
Târgu-Mureş, str. Cuza Vodă nr. 57
România

AMBRĂ

Să pui aripă pietrei,
cuvintelor să le pui roată,
pe mine fă-mă prunc,
pe mama fă-o fată,
pe mine fă-mă praf de stea,
pe ea să o mai naşti o dată,
pe mine să mă faci copac,
pe ea mai fă-o umbră,
pe mine-nvaţă-mă să tac,
pe ea să o faci ambră.

Brăila, 26 septembrie 2009

POD DE SEARĂ

Să nu-mi laşi somnul să rămână singur,
să se reverse din potir,
să-mi pierd cuminecătura
din aerul ce îl respir.

Să pui doar degetul pe gura mea,
luminile din lacrimi
să le sting,
să pot să plâng din pleoapa ta,
cu aerul să te ating.

Să nu-mi laşi seara-abandonată,
să-mi fie margine de vis,
să nu rămână niciun rod,
să nu-mi rămână nicio vamă,
să nu-mi rămână niciun pod.

1 ianuarie 2012

ICOANA DIN FEREASTRĂ

Mă-nchin la tine
şi mă uit la tine,
în ochii-n care
mă priveşti.

Mă uit la tine,
şi mă-nchin la tine
ca la lumina
din fereşti.

Mă-nchin la tine
şi mă uit la tine,
până privirea
mi se face rană.

Mă-nchin la tine
şi mă uit la tine,
doar prin ferestrele
care devin icoană.

5 ianuarie 2012, ora 4,20

EUCLID

Urmă peste urma mea
până urmele fac zid,

pleoapă peste pleoapa mea,
până nopţile fac rid,

ziuă peste ziua mea,
până ore se divid,

cifră peste cifra mea,
Euclid din Euclid.

7 ianuarie 2012

BIOGRAFII

Eu nici nu sunt,
tu nici n-ai fost,

doar marea ne e prag,

eu nici n-am fost,
tu nici nu eşti,

doar iarba ne e steag.

Eu nici n-am fost,
tu nici n-ai fost,

doar lacră
pentru lacrimi adăpost!

Reghin, 14 ianuarie 2012

FOTOGRAFIA

Eu sunt fotografia
altcuiva –
poate ne-am întâlnit
în altă viaţă –
dar fotograful
a-ncurcat
şi timpul
care ni s-a scurs
pe faţă
şi lacrima
ce nu s-a-nlăcrimat.

Eu sunt argintul
din oglindă,
încremenit
când ai privit
fereastra
în care tu ai fost
icoană,
în care floarea-şi îngropase
glastra.

Eu sunt altcineva –
care se-ntoarce
în fotografia sa.

27 ianuarie 2012

MI-AI DAT, DOAMNE

Mi-ai dat, Doamne,
cuvinte
şi nu le pot pe toate folosi;
mai multe rămân în morminte
decât aş putea eu
rosti.

Mi-ai dat, Doamne,
veşminte
şi nu mă pot înveli;
mai multe rămân
nepătate
şi nu mă mai pot
mărturisi.

Pe mine, Doamne,
mie m-ai dat
şi nu-mi ajung,
între credinţă şi păcat.

30 ianuarie 2012

CONSTELAŢIE

O, dac-ai fi floare,
m-aş face florar,
dac-ai fi cifră,
m-aş face zar,
dac-ai fi timp,
m-aş face minutar,

dac-ai fi iarbă,
ţi-aş fi pământ,
dac-ai fi ochi,
eu ţi-aş fi pleoapă,
dac-ai fi râu,
eu ţi-aş fi apă,

dac-ai fi ploaie,
m-aş face nor,
dac-ai fi cer,
ţi-aş fi alcor.

31 ianuarie 2012

NINGE

Ninge cum n-a mai nins,
ninge de-altădată,
în zăpezi mă-ntorc albit,
către niciodată.

Ninge dinspre sud,
ninge dinspre tine –
în zăpada ta m-ascund,
până lacrima se stinge.

Ninge dinspre nord,
ninge dinspre ieri,
ninge dinspre mâine,
ninge din tăceri.

Ninge fără de sfârşit,
Pân-a pleca e bun venit!

5 februarie 2012

COLŢ DE CER

Iarbă
într-un colţ de iarbă,
soare,
într-un colţ de cer,
frunză
care nu mai moare
pe o ramură de ger.

Iarnă,
într-un colţ de iarnă,
alb,
doar într-un colţ de alb,
care nu ştie să cearnă.

Lacrimă-ntr-un colţ
de lacrimi,
pleoapă de Homer,
până când se-ntoarce,
iarăşi,
cerul,
într-un colţ de cer.

Cluj-Napoca, 12 februarie 2012

FIU

Şi dacă, totuşi, mă întorc,
când mă întorc
cu faţa spre oglinzi
ca spre un timp de-argint,
peste care
amprente întinzi,

şi dacă, totuşi, văd,
cât încă sunt vedere,
cât încă zăpadă
e-n noi,
când secunda-i
tăcere,

şi dacă, totuşi,
e târziu,
şi nu mai e vreun anotimp,
mă-ntorc în mine
ca şi cum
mi-aş fi chiar fiu.

Cluj-Napoca, 19 februarie 2012

SCRISORI LA POST RESTANT

Îţi scriu scrisori şi nu mai scriu,
cerneala e acum de scrum,
în ierburi verdele-i târziu
şi niciodată e acum.

Pe buza brumei este seară,
pe pleoapa ierbii e pământ,
în irişi alt albastru se coboară
şi a tăcea e doar un cânt.

Îţi scriu scrisori când nu mai eşti
şi ştiu că, totuşi, le primeşti.

28 februarie 2012

ALTOI

Pun sângelui altoi
o primăvară,
pun iernii
epoleţii albi,
pun vieţii
viaţa de apoi,
până când noaptea
redevine vară,
pun în câmpie spice,
ca reazem pentru cer,
iar unui cântec
îi pun ler;

şi pun pe toamnă
un inel,
până când ea se face
doamnă.

Reghin, 21 martie 2012

VIAŢA LA PACHET

Am primit o viaţă la pachet
prin curier rătăcit,
pe o adresă fără nume,
cu termen depăşit.

Am primit o viaţă nouă,
ca un şase întors,
ca o picătură de sânge în rouă
picurată dintr-un tors.

Am primit o viaţă,
ca o schimbare la faţă.

Siriu, 29 martie 2012

ORICE FEMEIE

Orice femeie
ar putea să-i fie mamă,
orice femeie
ar putea să-i fie fiică,
orice-anotimp
ar vrea să-i fie vamă,
de orice zi
ar vrea să-i fie frică.

Orice femeie,
orice femeie –
să-i fie ţărm
unei Egee.

11 aprilie 2012

INTERMUNDII

Bine că sunt,
mai ieri eram
ca fructul copt,
fără de ram;
pe trupul meu
tu erai rouă,
pe noaptea mea,
o lună nouă,
iarba sub noi
foşnea sticlind,
ne ascundeam
uitând zăpada
ce ne-a fost colind –
cuvintele veneau
pe rând;

bine că sunt,
mai ieri eram
floare în seva
unui ram,
şi mă întorc
la început,
să-ţi fiu
întâiul tău sărut.

Bine că sunt
şi că eram
ca amintirea
unui ram
ce se întoarce-n rădăcină,
doar ca să-ţi fie,
iar, lumină.

Inoc, 6 mai 2012

ÎNCĂ UN TIMP

Încă un timp,
se va scrie cu noi,
cu mâinile noastre,
sângerânde...

Încă un timp
va ploua cu noi,
cu nori din senin,
peste nisipuri
arzânde...

Încă un timp
vom fi cuvinte
şi cineva va vorbi
cu noi,
vă va spune
o istorie,
din care va lipsi
Judecata de apoi...

Încă un timp
şi încă un timp.

13 mai 2012

AEZI

Nu-ţi va veni să crezi,
dar vei crede
şi lacrima
va fi icoană,
în care, ca-n oglindă,
poţi să vezi,
cum zidul
redevine Ană,
cum ora redevine
clipă,
cum zborul
se retrage
în aripă.

Nu-ţi va veni
să crezi,
dar sfinţii
redevin aezi.

Sibiu, 17 mai 2012

ANOTIMPURI DE FEMEIE

Ai putea fi mai respectoasă
cu anotimpurile –
măcar iarna să fii ca iarna,
zăpadă să-ţi fiu,
şi floare de gheaţă
pe geamul prin care priveşti.

Măcar primăvara
să fii primăvară,
să fiu muguri
pe braţele tale.

Ori măcar vara
să fii vară,
să pun nisip pe trupul tău
ca în clepsidre.

Iar toamna,
toamnă măcar fii,
să dai în fruct,
să naşti o zi,

O zi mai lungă decât viaţa.

23 mai 2012

CHEMARE

De umbră mă tem,
nu de copac,
de floare,
nu de fruct,
de buze
şi nu de sărut,
de ochii tăi,
nu de privire,
de-altar
şi nu de mire.

De mine cel mai mult
mă tem –
pe mine, cel mai mult,
mă chem.

Brăila, 2 iunie 2012

MATERNITATE

Încă nu m-am născut
şi nici nu ştiu
dacă am timp pentru asta –
în lumea mea
e cerul mai aproape;
cu mâna-ntinsă
desenez
ce orizonturi vreau,
ce răsărituri şi apusuri
sunt de-o seamă.

Nu m-am născut
şi nu ştiu dacă vreau
şi nici dacă-mi eşti
mamă.

7 iunie 2012

OCHIUL CE PRIVEŞTE-N NOI

Mai dă-mi, părinte, timp de rugăciune,
chiar de nu ştiu pentru ce vină,
dă-mi timp, părinte, să mă rog,
cât încă-n sânge am lumină.

Nu vreau să plâng, nu vreau să râd,
nu ştiu de ce-aş fi vinovat,
când cerul se revarsă peste mine,
albastrul, sigur, e păcat!

Mai dă-mi, părinte, iarăşi lacrimi,
cum verii i-ai aduce ploi,
până când frunzele sunt pleoape
pe ochiul ce priveşte-n noi.

Târgu-Mureş, 20 iulie 2012

EA

Ea este marea
peste care lin plutesc,
cu pânzele în destrămare,
lungi steaguri
într-un naufragiu,
nori joşi, mijind
a picurare.

Ea este lacrima-n apus,
ca soarele
în sângerare,
un albatros fără aripi,
în lină legănare.

Ea e furtuna
care se întoarce-ntruna.

20 iulie 2012

NAŞTERE

Aştept să facem împreună
un pas,
să desfacem secunda în două,
cum am despărţi
timpul de ceas –
eu să fiu tu,
dintr-o altă lume venind,
cu fructe coapte,
cu ierburi luminând...

Aştept să fiu tu –
cu tine viaţa-mi începu!

Rohia, 29 iulie 2012

MUNTE ŞI MARE

O, dac-aş fi pasăre
sau măcar copac,
în care să-ţi faci cuib,
în care să învăţ să tac.

O, dac-aş fi piatră
sau măcar fir de nisip,
dac-aş fi fost mare,
dacă apa ar fi avut
chip.

Dar nu sunt decât sare,
munte în mare.

Rohia, 29 iulie 2012

POEME VERZI PE PEREŢI

Plouă din senin,
o ploaie de-altădată,
restanţa unui anotimp;

plouă
din nori de hârtie,
pe care scriam
poeme neterminate,
pe care desenam o colivie;

plouă
şi ploaia mă dezbracă
de cuvinte –
rămân gol, ca la-nceput,
ca înainte de-nainte.

12 septembrie 2012

NUMELE TOAMNEI

Încă o dată toamnă,
încă un sfârşit,
fără să pui punct,
fără să spui adio
la iarbă,
fără niciun clipit,
fără să cauţi în frunze
ultimul chip,
care să-ţi semene ţie,
ca o primăvară
ce n-a mai venit!

Încă o dată toamnă,
la margine de ceas,
fără memorie,
fără glas,

o toamnă
dintr-o altă lume –
o toamnă
care-şi caută un nume.

27 septembrie 2012

DESPĂRŢIRE

De mă despart de tine,
din mine de te rup,
doar lacrima mi-e umbră,
doar lacrima mi-e trup,

de mă despart de tine,
de mine mă despart,
cum malul ce se rupe
de mare-n ultim cart.

De mă despart de mine,
rămâne propriul rug
să se întoarcă-n sine,
ca umbra-n care fug.

9 octombrie 2012

VIS PIERDUT

Poţi să-mi întorci viaţa
pe dos,
poţi să-mi faci din vară
toamnă,
din frunze poţi să-mi faci
copaci,
din iederă să îmi faci
zid
ori scară până-n cer.

Din viaţa mea,
să faci orice –
căci toate, pân' la ziuă
pier.

9 octombrie 2012

QUINTELNIC

lui Ioan Pintea

Mă-ntorc acasă,
nu cel de acum,
ci cel ce-am fost
cândva,
când orizontul era mic,
când seara sângera;

mă-ntorc ca fluturii
spre lampa
ce nu mai poate lumina.
Mă-ntorc în viaţa mea,
mă-ntorc acasă,

când moartea
va dori a-mi fi mireasă.

Mă-ntorc acasă,
fără nume,
de parcă niciodată
n-am fost eu;

mă-ntorc la tine,
cu Domnul,
mereu.

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

PODIREI

Mai înfloreşte încă-odată-n
toamnă,
dacă vrei
mai fii şi fruct
fără ram,
mai fii înc-o dată
mamă,
s-ajung la Siloam.

Mai fii bob de grâu,
Putrezeşte,
dacă vrei să fim iarăşi Unul,
să fim iarăşi Trei.

Mai fii sămânţă
pentru iarbă
şi cer,
la Podirei.

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

OCHIUL LUI DUMNEZEU

Poate nu sunt eu acesta,
poate aceasta
nu-i umbra mea,
tocmai când trec
peste ape,
ca şi cum aş sângera
din rănile închise,
în care-ai stat cândva.

Poate că nu aici e Babilon,
poate că acesta
nu e sânge,
ci cuvântul meu
când plânge,
din ochiul lui Dumnezeu.

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

SĂMÂNŢĂ DE TOAMNĂ

Vai, ochii mei sunt mai flămânzi
ca ploaia,
sub pleoape-n somn
doar nori de lacrimi trec –
vine toamna,
dar care toamnă
se lasă trasă la edec?

Ochilor mei le e sete
de tine,
ochilor mei le e foame –
sămânţa e lacrimă
către tine,
sămânţă fără toamnă,
Doamnă!

Frankfurt am Main, 13 octombrie 2012

ÎN CER

Caut o limbă-n care
să mor,
caut o limbă
în care să-nviu,
caut o limbă
în care devreme
să fie târziu,
caut un cer
în care să plutesc,
caut un nor
mai îngeresc –

dar vii tu
şi-mi spui
cum mă numesc.

14 octombrie 2012, în avion, deasupra Germaniei

TE PRIVESC ÎNTR-O FRUNZĂ

Te privesc într-o frunză
ce-şi caută-un copac,
o frunză cu o mie de guri
care încă mai tac;

nu ştiu ce toamnă le trece
până să-ntindă un pod,
nu ştiu ce aer le leagă,
până să facă un nod.

Te privesc într-o frunză
şi îţi rămân copac,
îţi rămân un cuvânt
în care doar eu ştiu să tac!

4 noiembrie 2012

COLIND

Ninge cum n-a mai nins,
ninge dinspre ieri,
ninge dinspre mâine -
anotimp pierdut,
ninge dinspre tine.

Ninge dinspre păsări
ce-au rămas în cer –
ninge din colinde.
lerui-ler.

10 decembrie 2012

SFÂRŞITUL LUMII

Unde se sfârşeşte lumea,
când se sfârşeşte?
În care stea îşi face cuib,
Şi ce lumină înteţeşte?

Unde sfârşeşte viaţa mea,
când se sfârşeşte?
Pe care rug se face jar
Şi care gol îl întregeşte?

Unde sfârşeşte moartea mea,
când se sfârşeşte?
Pe care cruce este cui?
Şi-n care rană mai clipeşte?

Unde sfârşeşti şi tu,
când încă eşti?
Pe care ochi eşti pleoapă?
De unde-ncepi să-ntinereşti?

Şi cărui vad îi vei fi apă?

23 decembrie 2012

VÂRSTE

Tatălui meu

Nu mi-ai spus ultimul cuvânt,
nu mi-ai lăsat niciun testament...
Cum aş putea merge mai departe,
cum aş putea să mă întorc din drum,
cum ai putea să te întorci acum,
în monologul unei ierni?
Moartea ne ţine de mână,
moartea e floare la ureche,
acum când ea ne face parte.

Încep să fiu de-o vârstă cu tine.
Voi fi şi mai bătrân?

25 decembrie 2012

ÎNTOARCEREA

Pe fiecare bob de grâu e chipul Maicii Domnului
(Mit popular)

O, Doamne,
Dumnezeu e atât de aproape de mine,
nici nu mai trebuie nimic
să fac;
să privesc doar bucata de pâine
cum se întoarce în făină,
cum redevine bob,
cum se întoarce-n spic,

să văd unduind,
în câmpie, pe valuri de nisip,
bucuria Maicii,
în chip.

25 decembrie 2012

VARĂ LA MARE

Mai adă-mi vara înapoi,
Din anotimpuri rătăcite,
Mai adă-mi timpul dintre noi,
Dintre nisipuri împărţite

Între deşert şi mal de mare,
Între iluzie şi vis,
Între – abandon şi aşteptare,
Între acces şi interzis.

Mai adă-mi vara înapoi,
chiar dacă numai la-nserare,
Dar lasă-ţi buzele sărate,
ca măcar ele să devină mare.

1 ianuarie 2013

ÎNAPOI, ÎNAINTE

N-am să ţin minte când am murit,
o să uit c-am plecat aşa,
pe nepusă masă,
necălărind vreo şa,
nespunând cuvinte,
neprivind spre cer;

n-am să-mi aduc aminte
ce am fost înaintea mea,
în altă viaţă, dinainte de vieţi,
când eram doar ochi ce lumina.

N-am să-mi amintesc de tine
ca de un râu,
cum te rostogoleai în sângele meu,
cum îl ţineai în frâu,

să nu ţâşnească afară,
să nu stea la apus,
ca o margine de seară,
ca un cuvânt pe jumătate spus.

N-am să ţin minte,
n-am să ţin minte,
nici înapoi
şi nici înainte!

5 februarie 2013

POTIR

Şi dacă n-ai trup
şi dacă n-ai trupă,
lasă-ţi sângele-aprins
să-ţi picure-n cupă,

să ajungă la nuntă,
înmulţindu-şi iar viaţa,
cuvânt în cuvânt,
amânând dimineaţa,

să nu mai fiu mire,
să nu mai fiu mir,
să-mi fiu hrană mie-mi,
ca lacrima-n potir.

13 februarie 2013

FĂRĂ NUME

Bucură-te că sunt
ceea ce nu sunt,
bucură-te că sunt iarbă
şi nu pământ,
bucură-te că-s vocală
şi nu sunt cuvânt,
bucură-te că sunt apă
şi nu viaduct,
bucură-te că sunt vară
şi că nu sunt iarnă,
bucură-te, dacă vrei,
că sunt unu
şi nu sunt trei,

bucură-te, lume,
că nu mai am nume.

17 februarie 2013

PUNCT

Nu meriţi nici cuvinte –
şi chiar tăcerea e prea mult,
nu ţi se potrivesc culori,
nu poţi să-mi fii
vedere –
orbită nici atât –
îngenuncheată-n sfere
eşti plâns,
ca nodul în gât.

Când ţi se spune
moarte,
doar punctul ţi se-mparte.

17 februarie 2013

VIS

Nu continuăm nimic,
ne naştem
după fiecare moarte,
redevenim copii
întregi în vârstă,
cu fiecare parte.

Nu începem nimic,
fiindcă nimic nu sfârşeşte –
tragem cerul peste noi
şi visăm:
îngereşte!

Iernut, 28 februarie 2013

OGLINDĂ SPARTĂ

S-a spart oglinda,
chipul tău a rămas în ea
întreg,
se-adună în fiecare ciob,
ca şi cum ar învia.

Nicio lumină nu se stinge,
niciun cuvânt
nu e rostit,
argintul e doar lacrimă
de sânge,
fără clipit.

Oglinda s-a spart –
dar rămâne privire,
rămâne mireasă,
fără de mire.

Iernut, 28 februarie 2013

PORTRET DE FATĂ

Inimă cu ochi,
într-un trup de fată,
orizont căzut la apus,
ce nu se-arată;

ochi cu inimă
de fată,
licărind la răsărit,
ce nu se-arată;

inimă şi ochi,
ochi şi inimă, deodată –
ai putea fi tu,
ai putea fi inimă
în ochi de fată.

Luduş, 7 martie 2013

REGELE POEZIEI

Atâtea cuvinte,
praf de puşcă
pentru o vânătoare interzisă;
atâtea poeme,
gloanţe oarbe,
pentru o vânătoare amânată;
atâtea veşminte
pentru rege.

Dar regele e gol.
E din cuvinte.

21 martie 2013

CLOPOT

Ding, dang,
ce clopot, Doamne,
pe pământ,
ding, dang,
ce limbă de alamă,
Doamne,
de parc-ar fi
un vânt
ce doar pe ea
o poate-atinge,
pe ea, ce vine-n
fiecare vară
şi mă ninge!

Haţeg, 21 martie 2013

COD GALBEN DE POEZIE

Vor veni poeme grele,
norii vor coborî pe pământ,
vor fi cohorte întregi –
aversele de poezie
vor acoperi verdele,
vor îngenunchea galbenul
şi picuri roşii,
tiptil, tiptil,
vor pleca înspre tine.

Vor veni poeme grele –
poemele vor ninge
peste noi, alb,
numai noian de alb,
şi unii se vor face
una cu poezia.

Cod galben de poezie –
Încă o ştire falsă!

Şi n-a mai plouat
şi n-a mai nins –
a căzut doar,
din ceruri,
poezia.

Haţeg, 21 martie 2013

CALENDAR

Carinei

Tu nu ai vârstă,
tu eşti fără de timp,
te-apleci şi miroşi
florile din fotografii –
tu vorbeşti în limba ta,
pe care nimeni
nu o ştie.

Tu spui da
şi îngâni pe nu,
te priveşti în oglindă
şi nu ştii că eşti tu,
ci altcineva,
din altă copilărie,
geamăn:
îi pui palmele pe obrajii
sticloşi,
o atingi pe retine
ca pe-un altar.

Tu pleci,
dar ea rămâne-acolo,
rămâne-acolo şi priveşte –

o filă-n calendar.

22 martie 2013

RECURS LA POEME

N-am scris eu poemele acestea,
Doamne,
m-au scris pe mine ele,
vinovate sunt,
Doamne,
de viaţa şi de moartea mea;
pe ele, Doamne,
să le pedepseşti
şi nu pe mine,
pe ele, Doamne,
să le judeci,
că oricine
se-ntoarce-n ele
ca un strop de sânge
în ruine.

Pe ele, Doamne,
în viaţa-mi care vine!

Mănăstirea Strâmba, Sălaj, 23 martie 2013

VEŞMÂNT

Încă o primăvară –
oare câte vor mai fi
ierburi între ceruri,
licăriri de zi,
argintate leruri?

Încă un anotimp –
oare va mai şti
cui să pună nume,
când albul
va-nnegri?

Încă vreun cuvânt
îmi va fi veşmânt?

Zalău, 23 martie 2013

CINĂ CU ADAM

Se dedică lui Nichita, înainte de a se fi născut!

Mâncăm,
tăcem
pentru trecătorul trup;

mâncăm,
tăcem
pentru netrecătoarele cuvinte!

Ploieşti, 30 martie 2013

ORAR DE VARĂ

Mi-am trimis cuvintele
la culcare,
pe stil vechi.

Nici n-a fost noapte.

Şi ne-am trezit,
împreună,
pe stil nou.

Ploieşti, 31 martie 2013

URMĂ DE PRIMĂVARĂ

Mâna-şi caută
mănuşă,
ochiu-şi caută
lentilă,
ceru-şi caută
o uşă,
când cuvântul
e argilă.

Mâna-şi caută
amprentă,
urma caută
o talpă,
clipa când rămâne
calpă.

Lasă palma
să te-atingă
ca un nor
ce n-o să ningă.

Ploieşti, 31 martie 2013

AŞTEPTARE

Aştept
în fiecare dimineaţă
să mă spăl
de noapte şi de zile,
să fie ca-nainte,
de viaţă să mă spăl,
ca de cuvinte.

Ploieşti, 31 martie 2013

ALT HOMER

Tu nu te spui
pe tine,
tu nu te spui,
nu eşti al tău,
nu eşti al nimănui.

Tu nu te vezi
pe tine,
tu nu te crezi;
tu eşti privire
fără ochi,
tu poate că eşti cer;
tu eşti orbita
unui alt Homer.

Ploieşti, 31 martie 2013

BOTEZ

Spuneţi după mine:
Te lepezi de cuvinte?
Nu mă lepăd!
Te-ai lepădat de cuvinte?
Nu m-am lepădat!
Te-ai lepădat de cuvinte?
Nu m-am lepădat!
Te-ai lepădat de cuvinte?
Nu m-am lepădat!

Scuipă de trei ori.

Fie Diavolul cuvântului
Binecuvântat!

5 aprilie 2013

RUG

Doamne, am rămas câţiva fără tine,
uitaţi sau din adins lăsaţi,
la margini de meninge,
cu lacrimile gemeni,
cu degete de fosfor
şi nu putem nimic atinge!

Până la flăcări
nu e nicio apă,
şi doar cu iarbă
din alt cer ne ninge.

Doamne, lacrima se-ncinge –
Doamne, cine o va stinge?

16 aprilie 2013

RUGĂCIUNE

Iartă-mi setea de-a-mi fi sete,
Iartă-mi fuga de-a fi vânt,
Şi lumina când ai fost fereastră
Şi poemul,
Când ai fost cuvânt.

Iartă-mă şi nu mă mai ierta,
Lasă-mă să fiu doar pleoapa ta.

16 iunie 2013

TITANIC

Şi pentru noi un Titanic va sosi.
Vom fi
Pasageri clandestini pe mări în furtună...
Dar o mare liniştită însă ne va primi –
Doar ea ne va fi urmă.

Nimic nu va avea nume;
Toate iubirile vor rămâne la bord –
Şi deznădejdile şi ura
Vor coborî în adânc,
Ca un acord de muzici dintr-o altă lume.

Şi pentru noi Titanic va veni,
Chiar dacă niciun aisberg nu-i va fi cunună.
Nu va fi noapte,
Va fi cer senin,
Peste mări
Va fi ziua bună.

7 iulie 2013

MORMÂNT

Nu mai vorbesc de mult
cu gura mea,
nici ale cui cuvinte
le rostesc, nu ştiu –
nu mai privesc cu ochii mei,
sunt înainte de-a vedea.

Şi acest aer mi-e străin
şi nu mă poate-nveşmânta.

Nu mai trăiesc
cu viaţa mea
şi nici nu ştiu
a cui viaţă o trăiesc.

Dă-mi, Doamne,
viaţa mea,
măcar o clipă –
să mă-ngrop în ea.

11 iulie 2013

ÎN ORIŞICINE

Nu-mi sunt stăpân,
nu-mi aparţin –
dar, Doamne,
dac-ai fi în mine,
n-aş mai putea
să mai rămân,
să-mi fii lumină
în retine,
să-mi fii pe buze
un cuvânt
să-mi fii iar respirare,
să fiu când nu mai sunt,
să-ţi fiu mirare.

Dar, Doamne,
dac-ai fi în mine,
aş putea muri
în orişicine.

21 iulie 2013

POST RESTANT

Aştept scrisori
pe care nu mi le-ai trimis –
aştept cuvinte
pe care nu mi le-ai fi scris,
cu litere de vânt,
să mă atingi
ca foşnetul în noapte
silabe de pământ.

Până la mine
nu e timp,
secundele sunt doar polen
ce nu ajunge niciodată miere,
şi munte ce n-a fost nicicând Olimp.

Aştept scrisori
dintr-un alt vis,
ca pe un semn de carte
dintre viaţă şi plictis.

31 iulie 2013

SORA MEA

Unde este sora mea?
Lasă-mă să-i caut nume;
unde este mâna mea,
ca o stea care apune?

Unde este seara mea,
unde sunt a sale pleoape?
Unde este cerul meu,
care se retrage-n ape?

Unde este urma mea,
de potcoavă ruginită,
ce rămâne în nisip,
ca o vară nesfârşită?

Unde este rana mea,
sora mea de sânge,
unde este moartea, ea,
care mă mai plânge?

6 august 2013

FĂ CEVA

Fă ceva să nu-ţi fiu vară,
fă ceva să-ţi fiu senin,
fă ceva să-ţi fiu nisipul
peste care valuri vin!

Fă ceva să nu-ţi fiu toamnă,
fă ceva să nu-ţi fiu fruct,
peste noi când se întinde
bruma ca un viaduct.

Fă ceva să nu-ţi fiu iarnă,
fă ceva să nu-ţi fiu frig,
fă ceva să-ţi fiu lucarnă,
când la ziduri încă strig.

Fă ceva, sunt primăvară,
fă ceva să îţi fiu rod,
fă ceva să îţi fiu râul
peste care rămâi pod.

Fă ceva şi nu mai face,
ziuă care-n noapte tace.

16 august 2013

POEMUL RISIPITOR

Acestor poeme
nu le-a lipsit nimic
şi, totuşi, au plecat
de la mine –
pentru cine să pregătesc
viţelul cel gras,
pentru cine privire-n
retine?

Pentru cine rană
şi sânge,
pentru cine ochi care râde,
pentru cine ochi care plânge?

16 august 2013

FEREASTRĂ DE STEA

Cândva o să plec.
Către niciunde -
pleoapă să fiu,
unei secunde.

Cândva o să vin,
doar către tine,
umbră să fiu,
întoarsă în sine.

Cândva, altcândva,
fereastră de stea.

Vălenii de Munte, 19 august, 2013

MINUTAR

Zile albe,
zile gri,
ca şi cum ar rugini
nopţile în colivii,

ca şi cum le-aş fi cuibar,
ca şi cum în ceas de frunze
le-aş rămâne minutar.

Vălenii de Munte, 19 august, 2013

VREME CARE PLEACĂ, VREME CARE VINE

Seara mea
e tot mai aproape de păsări;
am început deja
să învăţ să zbor,
sunt mai aproape de tine,
cu-o zare,
sunt mai departe de tine
c-un nor;

Trimit scrisori
scrise cu ploi,
primesc scrisori
scrise cu frig,
mă judeci
cu Judecata de-Apoi,
Judecata d-Acum
e un dig.

Sunt tot mai aproape
de tine,
vreme care pleacă,
vreme care vine.

Alba Iulia, 24 august 2013

DUMINICĂ

Limba-n care m-am născut,
Limba-n care mai visez,
Limba ca un Tatăl Nostru,
Limba Noastră, ca un Crez,
Limba ca o rugăciune,
limba dincolo de vremi,
limba – încă o minune,
limba-n care nu blestemi,
limba-n care poţi muri,
limba-n care poţi renaşte,
limba-n care, răstignit,
te re-ntorci în zi de Paşte.

Limba-n care poţi iubi,
Limba ca un alizeu,
Limba ca un colţ de cer,
Limba ca un Dumnezeu.

Limba noastră, cea română,
Duminică-n săptămână.

31 august 2013

SENTIMENT DE TOAMNĂ

Mai creşte iarba-n cer mereu,
aripile de păsări încă-s ude,
mai cade câte-un nor,
precum un înger,
dar cine-l mai aude?

Mai risipeşte toamna frunze-n cer,
sunt mari migraţii de pământuri,
mai cad batiste, despărţiri,
dar cine-aude când le fluturi?

Mai creşte cer în cer mereu,
de parc-ar creşte Dumnezeu.

6 septembrie 2013

RUNE

Mă trezesc cuvintele
cu noapte-an cap,
de când visez
cuvinte,
cuvinte colorate,
ca-n copilărie,
cu cu culori de apă
şi cărbune,
cu culori de piatră
şi închinăciune;
cuvintele mele,
odată ca niciodată -

rune.

8 septembrie 2013

_____
Notă:
În Chintelnicul meu natal, în secolul al XIII-lea, au fost aduşi colonişti din Gotingen, Luxemburg şi Flandra! Cu runele lor cu tot!

RĂSĂRIT DE TOAMNĂ

Scriu poeme
în care strugurii
se coc primăvara,
când seva ţâşneşte
în corzi,
ca un vin care se-ntoarce
în boabe,
cu un dor de pământ,
de robi şi de roabe,
după un vis cristalin,
limpede, limpede,
ca un răsărit de vin!

8 septembrie 2013

CUIBAR DE CUVINTE

A rămas cu poemele lui
lipite pe buze,
ca nişte stele
uitate în spuze,
ca nişte mări
ascunse-n meduze.

A rămas cu privirile lui
uitate-n orbite,
ca un ochean întors,
ca nişte umbre risipite.

A rămas în poemele lui,
ca-ntr-un cuibar de cuvinte.
Nerostite.

8 septembrie 2013

MINUTAR

În ţara lui
Fără Cuvinte,
uitat între file
neatinse,
uitat între zăpezi,
uitat în pădurea aceea
de semne,
uitat între culori
uitat în calendar,
uitat în timp,
o cifră de zar –

în ţara lui
Fără Cuvinte,
ca un minutar!

8 septembrie 2013

MARIE, MAMĂ

Marie, Mamă,
de-ai mai avea un Fiu,
s-ar naşte înc-o lume?
S-ar naşte încă un Pustiu,
I-ai da alt Nume?

Marie, Sfântă,
de-ar mai fi alt cer,
i-ai fi Fecioară,
Marie, Maică,
ori te-ai naşte Tu, în fiecare,
ca prima oară?

Râpa de Jos, 8 septembrie 2013

DACĂ TACI

Cu inima la tâmplă
te aştept,
sunt ultimul sinucigaş –
un ştiu dacă viaţa se-ntâmplă,
secundar fără ceas.

Cu inima la tâmplă,
apăs pe trăgaci –
nu ştii dacă moartea se-ntâmplă,
nu ştiu dacă tac,
dacă taci!

17 septembrie 2013

TRECERE

Unde ne ducem, când ne ducem,
tăcere în tăcere-nmugurind?
Unde ne ducem, când ne ducem,
lumină-n ierburi luminând?

Unde ne ducem, când ne ducem,
cuvinte în cuvinte îngropând?
Unde ne ducem, când ne ducem,
stea răsărind într-un colind?

Unde ne ducem, când ne-om duce,
rugină-n cuiele de cruce?

Chintelnic, 24 septembrie 2013

VAMĂ

Marie, mamă, rug de sânge
Ca o lumină la apus,
Când nimeni n-o mai poate stinge,
Când nu mai e nimic de spus.

Marie, mamă, cumpănă de cer,
lumină ce se-ntoarce în lumină,
mai lasă-mă să-ţi fiu o dată fiu,
când lacrima mi-e rădăcină.

Marie mamă, cea din urmă mamă,
albastrul care nu ia vamă.

Târgu-Mureş, 25 septembrie 2013

EMINESCU

Încă un Eminescu
ca şi cum ne-am mai naşte
o dată,
ca şi cum „am fost”
nu-l cunoaşte pe „niciodată”,
ca şi cum a iubi
nu are chip de fată,
ca şi cum a muri
nu credeam să ne-nveţe
vreodată.

Încă un Eminescu
încă o dată,
încă o dată,
odată ca niciodată.

Târgu-Mureş, 25 septembrie 2013

MARGINI

Numai margine de mare,
numai licăriri de zare,
numai lacrimă de soare,
numai inimă de sare...

Numai margine de nor,
Cer în care mă cobor!

Numai margine de toamnă -
numai marginea ta, doamnă.

30 septembrie 2013

RENUNŢ LA MINE

Încep, încet,
ca să renunţ –
renunţ la mare,
ca şi cum aş renunţa la mine;
renunţ şi la cuvinte,
ca la un denunţ
al firii mele
de-a mă ţine minte;
renunţ la câte-o
dimineaţă,
ca la o rugăciune,
care-mi stă în faţă,
ca o icoană-n
chipul tău.

Renunţ la bine
şi la rău.

Renunţ la mine.

5 octombrie 2013

GEMENI

Seamăn din ce în ce
mai mult
cu mine,
cu cel care-am fost
înainte de-a fi
noapte şi zi,
noapte şi zi.

Seamăn din ce în ce
mai mult
cu tine,
cea înainte de-a fi
zori de noapte,
zori de zi.

Semănăm cu nişte gemeni,
care nu sunt asemeni.

6 octombrie 2013

VÂRSTĂ

Sunt de-o vârstă
cu noaptea
şi nu mai pot
îmbătrâni.

Sunt de-o vârstă
cu ziua
şi nu mai pot
zori.

Sunt de-o vârstă
cu tine,
mă naşti
în fiecare zi.

6 octombrie 2013

LEGĂMÂNT

Iarba ne leagă,
iarăşi şi iară,
cum tu eşti chiar podul
între mine şi vară;

apa ne leagă,
iarăşi şi iară,
cum tu eşti chiar podul
între mine şi seară;

cuvântul ne leagă,
cât ne mai leagă,
viaţa întreagă,
moartea întreagă.

Ialoveni, Basarabia, 21 octombrie 2013

SINGUR

Singur, Doamne, singur,
nu mai singur
decât singur eşti;

număr după tine,
număr, Doamne, anii
şi mă-mpiedic
singur,
mă opresc la toamne-n care
mă priveşti.

Singur, Doamne, singur,
cum în mine creşti!

Costeşti, Basarabia, 21 octombrie 2013

TOAMNĂ

Toamna aceasta
nu mă cunoaşte,
n-am nume,
nici ea nu e-n acte,
e doar pe buzele tale,
de pământ,
ca nişte şoapte.

Dacă nu vei rosti
niciun cuvânt,
toamna aceasta
va pleca
odată cu mine –
iartă-mă, toamnă,
nu ca oricine,
ci doar cum tu ştii ierta;

Tu iartă-mă, toamnă,
tu, mama mea.

Sărmaşu, 2 noiembrie 2013

NAŞTERE

Dacă aş fi ploaie,
nici n-aş şti unde-aş vrea
să cad –
în pustiu însetat
ori în vad
fără maluri?

Dac-aş fi nor,
care cer mi-ar fi
mai aproape?

Dac-aş fi cuvânt,
cine m-ar putea
rosti?

Dac-aş fi noapte,
cine mi-ar fi
zi?

Dac-aş fi Nord,
numai Sud
să nu-mi fii!

Bethleem, 7 noiembrie 2013

AŞTEPTARE

Până la tine,
ploaia n-are nume,
poartă inele de iarbă
şi cercei de vânt;

până la tine,
ploaia mă mai naşte
o dată,
e sora cea bună,
de pământ;

până la tine,
ploaia bate la uşă
cu degete moi,
de cenuşă.

Până la tine,
eu sunt ploaia ce vine!

Bethleem 7 XI 2013

FOAME

Mi-e foame de sfârşit
şi sete, deodată,
de parcă n-aş fi fost,
de parcă-s niciodată.

Mi-e foame de cuvinte
şi sete mi-e, deodată,
de dincolo de dinainte,
de Cel ce nu se-arată!

Mi-e foame de tine, Doamne,
cum sete mi-e, de toamne.

30 noiembrie – 1 decembrie 2013

APROAPE

Aproape înger,
aproape zbor,
aproape mal,
aproape nor –
dar ce-aş putea să-ţi fiu,
când prea devreme-i
prea târziu?

Când prea aproape-i
prea departe,
când ziua
încă este noapte,
când floarea
n-o să-ţi fie fruct,
când punţile de ploi
s-au rupt?

Aproape înger,
niciodată zbor –
mai lasă-mă
să îţi fiu nor!

12.12. 2013

STELA MARIS

Se-apropie corabia de ţărm –
Ce mal e-acela fără tine,
Ce ochi e-acela ce ne vede,
Ce mare fără de retine,

Ce cer e-acela fără pleoape,
Ce vis fără de vis,
Ce depărtări atât de-aproape,
Ce Stela fără de Marís!

NICIODATĂ

Să fii iarbă,
până mai sunt pământ,
să fii silabă,
până mai sunt cuvânt,
să fii noapte,
până mai sunt zi,
să fii apus,
până mai pot răsări,
să fii a pleca
până sunt a veni,
să fii secundă,
până mai sunt oră,
să fii odată,
până mai sunt niciodată.

Sărmaş, 17 decembrie 2013

ÎN LOC DE NOTĂ EXPLICATIVĂ

Dicţionarul ne duce, atunci când vorbim despre „cai verzi pe pereţi”, la un sens fără echivoc: a vorbi despre lucruri nereale, într-o vecinătate de sens cu „a visa cai verzi pe pereţi”, ca şi „a visa potcoave de cai morţi”, adică a visa, a spera lucruri irealizabile, la fel cu a spune „a umbla după cai verzi pe pereţi” sau „a umbla după potcoave de cai morţi”.

Dar sensurile nu sunt chiar restrictive, chiar dacă dintr-o aceeaşi arie, adică mai e loc şi pentru „lucruri imposibile, de necrezut, fanteziste”.

Iar caii mai intră şi în alte ecuaţii aproape lirice: „la Paştele cailor”, „calul de dar nu se caută la dinţi”, „calul râios găseşte copacul scorţos”...

Dacă înlocuim calul cu poemul, deîndată poate începe o lume nouă. Aşadar, „Poeme verzi pe pereţi”, „poemul de dar nu se caută la dinţi”, „poemul râios găseşte copacul scorţos”...

Cred că ideea acestui joc de cuvinte, „Poeme verzi pe pereţi” mi-a venit din... eter, când am primit o invitaţie de a participa la o acţiune a unui „Grup de sunete-litere-şi-culori «Caii verzi de pe pereţi»”.

Atunci mi-am spus că viitoarea mea carte de poeme se va numi astfel, surclasând următorul titlu de pe listă „Poeme de peste an”, adică alt fel de a spune ce scrie în calendarul ortodox „Sărbători de peste an”.

Poemele acestui volum nu şi-au propus să urmeze tema, decât poate în subsidiaritatea ideii de imposibil, de necrezut, fantezist... adică a spune altfel despre moarte, obsesia multor poeme, că nu există, că e imposibilă... câtă vreme reuşeşti să o birui, înfruntând-o.

Poemele urmează traseele pe care le-am parcurs o vreme împreună, când călare, când pe jos, întrebându-i pe cei întâlniţi „Pe unde umbli, poezie?”

Ele sunt reacţia spontană, inspirată de ceea ce putea să se întâmple şi nu s-a mai întâmplat!

AUTORUL

CUPRINS

AMBRĂ/5
POD DE SEARĂ/6
ICOANA DIN FEREASTRĂ/7
EUCLID/8
BIOGRAFII/9
FOTOGRAFIA/10
MI-AI DAT, DOAMNE/11
CONSTELAŢIE/12
NINGE/13
COLŢ DE CER/14
FIU/15
SCRISORI LA POST RESTANT/16
ALTOI/17
VIAŢA LA PACHET/18
ORICE FEMEIE/19
INTERMUNDII/20
ÎNCĂ UN TIMP/21
AEZI/22
ANOTIMPURI DE FEMEIE/23
CHEMARE/24
MATERNITATE/25
OCHIUL CE PRIVEŞTE-N NOI/26
EA/27
NAŞTERE/28
MUNTE ŞI MARE/29
POEME VERZI PE PEREŢI/30
NUMELE TOAMNEI/31
DESPĂRŢIRE/32
VIS PIERDUT/33
QUINTELNIC/34
PODIREI/35
OCHIUL LUI DUMNEZEU/36

SĂMÂNŢĂ DE TOAMNĂ/37
ÎN CER/38
TE PRIVESC ÎNTR-O FRUNZĂ/39
COLIND/40
SFÂRŞITUL LUMII/41
VÂRSTE/42
ÎNTOARCEREA/43
VARĂ LA MARE/44
ÎNAPOI, ÎNAINTE/45
POTIR/46
FĂRĂ NUME/47
PUNCT/48
VIS/49
OGLINDĂ SPARTĂ/50
PORTRET DE FATĂ/51
REGELE POEZIEI/52
CLOPOT/53
COD GALBEN DE POEZIE/54
CALENDAR/55
RECURS LA POEME/56
VEŞMÂNT/57
CINĂ CU ADAM/58
ORAR DE VARĂ/59
URMĂ DE PRIMĂVARĂ/60
AŞTEPTARE/61
ALT HOMER/62
BOTEZ/63
RUG/64
RUGĂCIUNE/65
TITANIC/66
MORMÂNT/67
ÎN ORIŞICINE/68
POST RESTANT/69
SORA MEA/70

FĂ CEVA/71
POEMUL RISIPITOR/72
FEREASTRĂ DE STEA/73
MINUTAR/74
VREME CARE PLEACĂ, VREME CARE VINE/75
DUMINICĂ/76
SENTIMENT DE TOAMNĂ/77
RUNE/78
RĂSĂRIT DE TOAMNĂ/79
CUIBAR DE CUVINTE/80
MINUTAR/81
MARIE, MAMĂ/82
DACĂ TACI/83
TRECERE/84
VAMĂ/85
EMINESCU/86
MARGINI/87
RENUNŢ LA MINE/88
GEMENI/89
VÂRSTĂ/90
LEGĂMÂNT/91
SINGUR/92
TOAMNĂ/93
NAŞTERE/94
AŞTEPTARE/95
FOAME/96
APROAPE/97
STELA MARIS/98
NICIODATĂ/99
În loc de notă explicativă/100

Nicolae Băciuţ

POEME VERZI PE PEREŢI

EDITURA NICO

CALENDAR

Carinei

Tu nu ai vârstă,
tu eşti fără de timp,
te-apleci şi miroşi
florile din fotografii –
tu vorbeşti în limba ta,
pe care nimeni
nu o ştie.

Tu spui da
şi îngâni pe nu,
te priveşti în oglindă
şi nu ştii că eşti tu,
ci altcineva,
din altă copilărie,
geamăn:
îi pui palmele pe obrajii
sticloşi,
o atingi pe retine
ca pe-un altar.

Tu pleci, dar ea rămâne-acolo,
rămâne-acolo şi priveşte -
o filă-n calendar.

22 martie 2013
NICOLAEBĂCIUŢ